ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1963

Vyhlásené: 16.12.1963 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

98

ZÁKON

zo 4. decembra 1963

o rozhodcovskom konaní v medzinárodnom obchodnom styku a o výkone rozhodcovských rozhodnutí

Národné zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

§ 1
Účel zákona

Na uľahčenie rozvoja a priebehu medzinárodných obchodných stykov slúži rozhodcovské konanie, ktoré má najmä umožniť účastníkom medzinárodného obchodného styku rýchle, pružné a odborným požiadavkám zodpovedajúce vybavovanie sporov. Na dosiahnutie tohto účelu sa súčasne zabezpečuje i výkon rozhodcovských rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovská zmluva

§ 2

Strany sa môžu dohodnúť, že v sporoch o majetkové nároky z medzinárodného obchodného styku má medzi stranami vo veciach, v ktorých by inak bol príslušný súd, rozhodnúť jeden alebo viac rozhodcov (rozhodcovská zmluva).

§ 3

(1) Rozhodcovská zmluva sa môže týkať ako jednotlivého medzi stranami už vzniknutého sporu (zmluva o rozhodcovi), tak všetkých sporov (rozhodcovská doložka), ktoré by v budúcnosti vznikli z určitého právneho vzťahu alebo z vymedzeného okruhu právnych vzťahov, ku ktorým by medzi stranami mohlo v budúcnosti dôjsť.

(2) Ak v zmluve nie je uvedené inak, vzťahuje sa ako na práva z právnych vzťahov priamo vznikajúce, tak i na otázku právnej platnosti týchto právnych vzťahov, ako aj na práva s týmito právnymi vzťahmi súvisiace.

(3) Rozhodcovská zmluva viaže aj právnych nástupcov strán.

§ 4

(1) Rozhodcovská zmluva sa musí uzavrieť písomne. Požiadavke písomnosti sa vyhovie, ak zmluva je obsiahnutá vo vzájomne vymenených listoch, ďalekopisoch, telegramoch alebo iných písomnostiach, alebo ak sa strany dohodnú ústne a dodatočne písomne dohodu potvrdia.

(2) Ak však rozhodcovská doložka tvorí súčasť podmienok, ktorými sa spravuje hlavná zmluva, na ktorú sa rozhodcovská doložka vzťahuje, je rozhodcovská doložka platne dojednaná i vtedy, ak písomný návrh hlavnej zmluvy s rozhodcovskou doložkou druhá strana prijala iným spôsobom.

Rozhodcovia

§ 5

(1) Československý občan môže byť rozhodcom, ak je plnoletý a má spôsobilosť na právne úkony.

(2) Cudzinec môže byť rozhodcom, ak je podľa práva svojho štátu spôsobilý na právne úkony; aj keď však nemá túto spôsobilosť, môže byť rozhodcom, ak je spôsobilý na právne úkony aspoň podľa československého práva.

§ 6

(1) Rozhodcovská zmluva má spravidla určiť počet i osoby rozhodcov alebo aspoň spôsob, ako sa má určiť počet i osoby rozhodcov.

(2) Ak rozhodcovská zmluva nemá ustanovenie podľa odseku 1 alebo ak je toto ustanovenie nejasné, vymenuje každá zo strán jedného rozhodcu a títo zvolia predsedajúceho rozhodcu.

§ 7

(1) Ak ten,kto má vymenovať rozhodcu, tak neurobí v primeranom čase, vymenuje rozhodcu súd na návrh strany, pokiaľ sa strany nedohodli inak. To isté platí, ak sa vymenovaní rozhodcovia nemôžu zhodnúť na osobe predsedajúceho rozhodcu; na návrh je oprávnená ktorákoľvek strana alebo každý z vymenovaných rozhodcov.

(2) Ak sa strany nedohodli inak, súd na návrh ktorejkoľvek strany alebo rozhodcu vymenuje nového rozhodcu, ak vymenovaný rozhodca odoprie pôsobiť ako rozhodca alebo nemôže činnosť rozhodcu vykonávať.

§ 8

(1) Strany môžu v rozhodcovskej zmluve tiež dojednať, že o sporoch medzi nimi (§ 3) má rozhodovať stály rozhodcovský súd.

(2) Zriadenie stálych rozhodcovských súdov upravujú osobitné predpisy.

§ 9
Účinky návrhu na začatie konania (žaloba)

(1) Návrh na začatie konania (žaloba), podaný u rozhodcov alebo stáleho rozhodcovského súdu, má právne účinky, ako keby v tejto veci bol podaný návrh na súde.

(2) Ak strana uplatní svoj nárok pred rozhodcami alebo pred stálym rozhodcovským súdom v premlčacej alebo prepadnej lehote a ak rozhodcovia alebo stály rozhodcovský súd vyslovia svoju nepríslušnosť (§ 12), alebo ak došlo ku zrušeniu rozhodcovského rozhodnutia a ak žalobca podá znova na súde alebo inom orgáne návrh na začatie konania alebo návrh na pokračovanie v konaní do 30 dní odo dňa, keď mu rozhodnutie o nepríslušnosti alebo zrušení rozhodcovského rozhodnutia bolo doručené, nemožno proti nemu namietať ani premlčanie ani zánik jeho nároku uplynutím doby.

Konanie

§ 10

(1) Ak rozhodcovská zmluva neustanovuje inak, rozhodcovia podľa svojho uváženia určia čas, miesto aj spôsob konania. V konaní majú postupovať tak, aby bez zbytočných formalít čo najúčelnejšie a najrýchlejšie zistili pravý stav veci, poskytujúc obidvom stranám rovnakú príležitosť na obhajovanie ich práv.

(2) rozhodcovia môžu vyslúchať svedkov, znalcov a strany, len ak sa k nim ustanovia dobrovoľne. Aj iné dôkazy môžu vykonávať, len ak im ich strana, prípadne niekto iný poskytne.

(3) Úkony, ktoré nemôžu rozhodcovia sami urobiť, urobí na ich dožiadanie súd. Súd je povinný vyhovieť dožiadaniu, ak nejde o úkon neprípustný podľa zákona; pritom je oprávnený urobiť všetky rozhodnutia, ktoré na vykonanie dožiadania sú potrebné.

§ 11

Ak až do vyhotovenia rozhodcovského rozhodnutia niektorá strana sa bez svojej viny konania celkom alebo sčasti nezúčastnila, alebo bez svojej viny neurobila niektorý úkon, potrebný na obhajovanie jej práva, urobia rozhodcovia na návrh primerané opatrenia, aby strana mohla to, čo zameškala, vykonať dodatočne.

§ 12

Ak rozhodcovia dôjdu k názoru, že na prejednanie rozporu im predloženého nie sú príslušní, či už pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy alebo z iných dôvodov, urobia o tom rozhodnutie. Na takom rozhodnutí treba sa uznieť, treba ho podpísať, odôvodniť a doručiť stranám ako rozhodcovské rozhodnutie (§ 14 ods. 1).

§ 13
Predbežné opatrenie

Ak sa pred začatím rozhodcovského konania alebo v jeho priebehu ukáže, že by mohol byť výkon rozhodcovského rozhodnutia ohrozený, môže súd na návrh strany nariadiť predbežné opatrenie.

Rozhodcovské rozhodnutie

§ 14

(1) Na rozhodcovskom rozhodnutí musí sa uznieť väčšina rozhodcov. Musí byť vydané písomne, podpísané aspoň väčšinou rozhodcov a doručené stranám alebo ich zástupcom buď osobne alebo doporučene poštou. Výrok v rozhodcovskom rozhodnutí musí byť určitý. Odôvodnenie rozhodcovského rozhodnutia je potrebné, ak sa strany nedojednali inak.

(2) Pri rozhodovaní majú rozhodcovia dbať na platné hmotné právo.

§ 15

Ak sa pri párnom počte rozhodcov nedosiahne väčšina hlasov a ak rozhodcovská zmluva neobsahuje pre taký prípad iné ustanovenia, ani sa strany dodatočne inak nedohodnú, môže ktorákoľvek zo strán i rozhodcovia navrhnúť na súde vymenovanie ďalšieho rozhodcu.

§ 16

Chyby v písaní alebo počtoch a iné podobné zrejmé nesprávnosti, ktoré by sa vyskytli v rozhodcovskom rozhodnutí, rozhodcovia kedykoľvek opravia na žiadosť ktorejkoľvek zo strán. Na takej oprave sa treba uzniesť, treba ju podpísať a doručiť ako rozhodcovské rozhodnutie (§ 14 ods. 1).

§ 17

Strany sa môžu dojednať, že rozhodcovské rozhodnutie môžu na žiadosť niektorej z nich alebo obidvoch preskúmať tí istí alebo iní rozhodcovia. Ak strany nedojednajú inak, musí sa žiadosť zaslať druhej strane do jedného mesiaca odo dňa, keď bolo žalujúcej strane spôsobom ustanoveným v § 14 ods. 1 doručené rozhodcovské rozhodnutie, majúce náležitosti predpísané v tomto ustanovení. Po uplynutí tejto alebo medzi stranami dojednanej lehoty je žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozhodnutia vylúčená. Preskúmanie vydaného rozhodcovského rozhodnutia je súčasťou rozhodcovského konania a platia o ňom ustanovenia toho zákona.

§ 18

(1) Rozhodcovské rozhodnutie, ktoré má náležitosti § 14 ods. 1 a bolo tam uvedeným spôsobom doručené stranám, nadobúda doručením účinok právoplatného súdneho rozsudku a je súdne vykonateľné.

(2) Ak však podľa dojednania strán možno rozhodcovské rozhodnutie ešte preskúmať (§ 17), vzťahuje sa ustanovenie odseku 1 na rozhodcovské rozhodnutie vydané na základe tohto preskúmania.

§ 19
Zmier

(1) Rozhodcovia majú kedykoľvek počas konania pôsobiť na strany, aby sa dohodli.

(2) Zmier pred rozhodcami uzavretý a nimi podpísaný je súdne vykonateľný.

Zrušenie rozhodcovského rozhodnutia súdom

§ 20
Súd na návrh zruší rozhodcovské rozhodnutie, ak

1. bolo vydané vo veci, o ktorej nemožno uzavrieť platnú rozhodcovskú zmluvu (§ 2), alebo
2. rozhodcovská zmluva je z iných dôvodov neplatná, alebo bola zrušená, alebo sa na rozhodnutú vec nevzťahuje, alebo
3. vo veci sa zúčastnil rozhodca, ktorý nebol ani podľa rozhodcovskej zmluvy ani inak povolaný rozhodovať, alebo nemal spôsobilosť byť rozhodcom, alebo
4. na rozhodcovskom rozhodnutí sa neuzniesla väčšina rozhodcov, alebo
5. strane nebola poskytnutá možnosť vec pred rozhodcami prejednať, alebo
6. rozhodcovské rozhodnutie odsudzuje stranu na jednanie, ktoré nebolo oprávneným žiadané, alebo na plnenie podľa československého práva nemožné či nedovolené, alebo
7. rozhodcovské rozhodnutie bolo ovplyvnené trestným činom.

§ 21

Návrh na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia musí sa podať do troch mesiacov, a to v prípadoch uvedených v § 20 č. 1 až 6 odo dňa doručenia rozhodcovského rozhodnutia a v prípade č. 7 odo dňa, keď došlo k právoplatnému rozsudku v trestnom konaní.

§ 22
Návrh na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia nie je prípustný, ak

1. nebol podaný v lehotách uvedených v § 21, alebo
2. v prípade uvedenom v § 20 č. 7 nebol podaný do troch rokov odo dňa, keď rozhodcovské rozhodnutie bolo strane doručené, alebo
3. v prípadoch uvedených v § 20 č. 2 alebo č. 3 strana, hoci mohla, neuplatnila taký dôvod už v rozhodcovskom konaní najneskoršie pred prejednaním veci samej.

§ 23

(1) Ak súd zruší rozhodcovské rozhodnutie z dôvodov, uvedených v § 20 č. 1 alebo č. 2, pokračuje na návrh niektorej zo strán po právoplatnosti rozsudku vo veci samej a túto vec rozhodne.

(2) Ak súd zruší rozhodnutie z iného dôvodu, než je uvedené v odseku 1, zostáva rozhodcovská zmluva v platnosti. Každá strana môže žiadať, aby v rozhodcovskom konaní pokračovali rozhodcovia, ktorí budú novo vymenovaní. Ak sa strany nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia vymenovaní spôsobom pôvodne určeným v rozhodcovskej zmluve alebo podporne podľa ustanovení tohto zákona; rozhodcovia zúčastnení na rozhodcovskom rozhodnutí, ktoré bolo zrušené, sú z nového prejednania a rozhodovania veci vylúčení.

Zastavenie nariadeného výkonu

§ 24

Aj keď strana, proti ktorej výkon rozhodcovského rozhodnutia smeruje, nepodala návrh na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, môže podať návrh na zastavenie nariadeného výkonu okrem dôvodov uvedených v § 268 Občianskeho súdneho poriadku i vtedy, ak

1. rozhodcovské rozhodnutie je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 20 č. 1 alebo č. 2, alebo
2. strana, pokiaľ potrebuje zákonného zástupcu, nebola v konaní takýmto zástupcom zastúpená a jej konanie nebolo ani dodatočne schválené, alebo
3. niekto vystupoval v rozhodcovskom konaní v mene strany alebo jej zákonného zástupcu bez toho, že by mal na to splnomocnenie, a ani jeho konanie nebolo dodatočne schválené.

§ 25

Ak súd zistí, že výkon rozhodcovského rozhodnutia je neprípustný pre niektorý dôvod uvedený v § 24 č. 1, č. 2 alebo č. 3, zruší súčasne rozhodcovské rozhodnutie. Strany majú možnosť postupovať potom podľa ustanovenia § 23, ako keby rozhodcovské rozhodnutie bolo zrušené na návrh.

Príslušnosť súdu

§ 26

Príslušným na rozhodovanie podľa tohto zákona je okresný súd, v obvode ktorého sa rozhodcovské konanie uskutočňuje alebo uskutočnilo, ak je toto miesto v tuzemsku; inak je príslušný okresný súd, ktorý by bol pre vec príslušný, keby nebolo rozhodcovskej zmluvy.

§ 27

(1) Predbežné opatrenie na zabezpečenie nároku, pre ktorý bola uzavretá rozhodcovská zmluva, nariadi súd príslušný podľa § 26 alebo súd, v obvode ktorého sa má predbežné opatrenie vykonať.

(2) Na úkony podľa § 10 ods. 3 je príslušný súd, v obvode ktorého sa má žiadaný úkon urobiť; ak sa má urobiť v cudzine, zariadi potrebné súd, príslušný podľa § 26.

(3) Ak nemožno v tuzemsku zistiť príslušný súd na úkony podľa § 7, je príslušný okresný súd podľa miesta bydliska (sídla) navrhovateľa alebo jeho odporcu; tieto úkony urobí predseda senátu.

(4) O návrhu podľa § 24 rozhoduje súd, ktorý je príslušný na výkon rozhodcovského rozhodnutia, a to v konaní pred senátom.

§ 28

(1) Ak sa strany dohodli na príslušnosti stáleho rozhodcovského súdu (§ 8) a nedojednali v rozhodcovskej zmluve inak, predpokladá sa, že sa podrobili uverejneným stanovám, poriadkom a iným predpisom, upravujúcim konanie na stálom rozhodcovskom súde v čase, keď došiel návrh na začatie rozhodcovského konania (žaloba).

(2) Predpisy platné pre stále rozhodcovské súdy môžu podrobnejšie i odchylne určiť spôsob, ako a v akom počte budú vymenovaní rozhodcovia, najmä môžu výber rozhodcov viazať na určitý zoznam; môžu určiť aj spôsob konania a rozhodovania i iné otázky súvisiace s činnosťou stáleho rozhodcovského súdu a rozhodcov. Nemôžu však strany pozbaviť práva domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozhodnutia alebo zastavenia nariadeného výkonu podľa ustanovení toho zákona.

Ustanovenia o pomere k cudzine

§ 29

(1) Prípustnosť rozhodcovskej zmluvy sa posudzuje podľa tohto zákona (§ 2).

(2) Ostatné náležitosti rozhodcovskej zmluvy posudzujú sa podľa tohto zákona, ak rozhodcovské rozhodnutie sa má vydať v tuzemsku. Ak však ide o právny vzťah, ktorý nie je právnym vzťahom tuzemským, môžu si strany samy zvoliť právny poriadok, podľa ktorého sa má rozhodcovská zmluva posudzovať; voľba nesmie odporovať požiadavke rozumného usporiadania.

(3) Pre formu rozhodcovskej zmluvy platí právo rozhodujúce pre ostatné náležitosti rozhodcovskej zmluvy; stačí však, ak bolo urobené zadosť právnemu poriadku miesta alebo miest, kde došlo k prejavu vôle.

§ 30

Rozhodcovské rozhodnutia vydané v cudzom štáte sa v tuzemsku uznajú a vykonajú ako tuzemské rozhodcovské rozhodnutia, ak je zaručená vzájomnosť. Vzájomnosť sa považuje za

zaručenú aj v prípade, že cudzí štát všeobecne vyhlasuje cudzie rozhodcovské rozhodnutia za vykonateľné za podmienky vzájomnosti.

§ 31

Uznanie alebo výkon cudzieho rozhodcovského rozhodnutia sa však odoprie, ak

1. rozhodcovské rozhodnutie podlieha podľa práva štátu, kde bolo vydané, opravnému alebo inému prostriedku, ktorý odkladá právoplatnosť alebo vykonateľnosť rozhodnutia, alebo
2. rozhodcovské rozhodnutie je postihnuté vadou uvedenou v § 20, alebo
3. sú tu iné dôvody, pre ktoré rozhodcovské rozhodnutie odporuje verejnému poriadku.

§ 32

Uznanie cudzieho rozhodcovského rozhodnutia nevyslovuje sa osobitným rozhodnutím. Cudzie rozhodcovské rozhodnutie je uznané tým, že československý súd, iný štátny orgán alebo rozhodca alebo stály rozhodcovský súd pri rozhodovaní ho posudzuje ako rozhodcovské rozhodnutie tuzemské.

§ 33

Výkon rozhodcovského rozhodnutia nariadi predseda senátu okresného súdu po vykonaní potrebných vyšetrení; rozhodnutie o nariadení výkonu musí súd odôvodniť.

Záverečné ustanovenia

§ 34

Zákon sa vzťahuje na prípady, v ktorých rozhodcovská zmluva bola uzavretá po 31. marci 1964; v ostatných prípadoch sa postupuje podľa doteraz platného práva.

§ 35

Ustanovenia toho zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Československá socialistická republika viazaná.

§ 36

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1964.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.